

ABSTRAKT

Diplomová práce „Sociologie sebevraždy a český případ“ pojednává o fenoménu sebevraždy. Problematika sebevraždnosti je diskutována ve dvou rovinách. Teoretická část práce obsahuje rozbor a komparativní analýzu sociologických děl věnovaných jevu sebevraždy. Jde o klasické teorie sociologů Emila Durkheima, Piritima Sorokina, Tomáše G. Masaryka a o pozdější koncepce Jacka D. Douglase a Edwina S. Shneidamana. Zmínění autoři považovali sebevraždu za sociální jev, který je ovlivněn především stupněm sociální integrace jedince do sociální skupiny resp. do společnosti. Analýza sociologické literatury věnované fenoménu sebevraždy poskytuje základ k lepšímu pochopení zjištěných statistických údajů o sebevraždnosti v českém prostředí a v neposlední řadě umožňuje odvozování sociologických determinant sebevraždnosti, které jsou klíčové pro následující analýzu situace v České republice.

Empiricko-analytická část diplomové práce se zaměřuje na zkoumání dostupných statistických údajů o výskytu a dynamice vývoje sebevražd na území České republiky. Ve středu pozornosti je struktura sebevraždnosti. Jedná se o analýzu souvislosti mezi výskytem sebevražd a konkrétními faktory, jako jsou pohlaví, věk, stupeň dosaženého vzdělání a míra nezaměstnanosti. Diplomová práce se navíc pokusí uvést situaci v ČR do mezinárodního srovnání se dvěma sousedními zeměmi. Účelem je zjistit, zda je české prostředí specifické v rovině faktorů výskytu sebevražd.

Klíčová slova: sociologie sebevraždy, teorie sebevraždy, Durkheim, Sorokin, Masaryk, komparativní analýza, případ České republiky, struktura sebevraždnosti, determinanty sebevraždnosti